

การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาว

คีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช*

TO PRESERVE THE ARTS AND CULTURE OF BUDDHISM IN THE WAY
OF LIFE OF THE PEOPLE IN KHIRIWONG IN LANSKA DISTRICT,
NAKHON SI THAMMARAT

สันติ อุนจะนำ¹, ทิพมาศ เสวตวรโชติ², บุญส่ง ทองเอียง³

Santi Aunjanam¹, Tippamas Sawetvorachot², Boonsong Thongiang³

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์

¹⁻³Faculty Of Education, Mahamakut Buddhist University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

Corresponding author E-mail: tippamas.saw@mbu.ac.th

บทคัดย่อ

คีรีวงเป็นชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างรวดเร็ว ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนคีรีวงหากไม่มีการดูแลหรือเฝ้าระวังปัญหาอาจก่อให้เกิดความรุนแรงหรือความเสื่อมทางวัฒนธรรม การศึกษาการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาคนและสร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมของชุมชนคีรีวง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตและความต้องการของชาวคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีแอนดัมอร์แกน จำนวน 351 คน การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา โดยการพรรณนาและนำเสนอแบบบรรยาย

* Received 20 May 2024; Revised 25 May 2024; Accepted 25 June 2024

ผลการวิจัยพบว่า

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวงอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ความต้องการของชาวคีรีวง อำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความต้องการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม ให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตนในการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมของชุมชนใน และยกย่องผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำดีต่อไป ด้านพิธีกรรม ให้มีการสร้างองค์ความรู้ชุมชนเพื่อควบคุมแนะนำในเรื่องพิธีกรรมดั้งเดิมของชุมชนด้านความเชื่อ จัด สร้างนวัตกรรมหรือการสร้างองค์ความรู้ชุมชนในความเชื่อเพื่อถ่ายทอดความเชื่อ ไว้ให้คนในสังคมได้เรียนรู้ต่อไป ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

คำสำคัญ : การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม, พระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต, วิถีชีวิตของชาวคีรีวง

Abstract

In Kiriwong, people's lifestyles are changing quickly. If the issue is not resolved, there could be a negative influence on the Kiriwong community's way of life, which could lead to violence or a decline in culture. An investigation of how the Kiriwong people, in Lansaka District, Nakhon Si Thammarat Province, have managed to preserve Buddhist arts and culture. To function as a framework for the cultural immunity and human development of the Kiriwong people.

The research found that

Preserving the way of life of the Kiriwong people (Lansaka District) through the preservation of Buddhist art and culture. Nakhon Si Thammarat as a whole is operating at a high standard.

The Kiriwong people's needs Province of Nakhon Si Thammarat, Lan Saka District To encourage the Kiriwong people of Lansaka District, Nakhon Si

Thammarat Province, to preserve their Buddhist arts and culture. In terms of ethics, morality, and morality, it is necessary to support the preservation of Buddhist arts and culture. Every member of the community must set a positive example for ethics, morals, and morality. and encourage others to keep up their good deeds by praising those who uphold morality and ethics. In terms of customs, there ought to

Keyword: To preserve the arts and culture, Buddhism in the way of life, the way of life of the people in Khiriwong in Lansaka District

บทนำ

การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและ บริการที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับ มิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและ อาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้าน การค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการ บริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และ คุณภาพชีวิต ประชาชนดีขึ้นวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 การ ประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ เป้าหมายรวมการพัฒนาของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทย เปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยปี 2557 ประชากรวัย แรงงานจะมี จำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา คุณภาพ การศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่คนไทยมีแนวโน้มเป็น โรคไม่ติดต่อมากขึ้น ซึ่งเป็น 9 สาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพในวัย ผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิต สาธารณะ คนไทยมี คุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตาม

บรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งอกงามทางจิตวิญญาณมีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย (สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) : 1-9)

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตชุมชนที่เกิดจากการ ท่องเที่ยวและผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตชุมชนคือวัง ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และด้านสภาพแวดล้อม โดยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ตัวแทนกลุ่มต่างๆในชุมชน ประชาชนในพื้นที่ชุมชนศิริ พบว่าชุมชนศิริวังในอดีตมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างช้าๆ แต่เมื่อมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในจังหวัดนครศรีธรรมราชในด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้ชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตอย่างรวดเร็ว มากในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา ชุมชนมีการประกอบอาชีพเพื่อการท่องเที่ยวมากขึ้น สร้างบ้านเรือนที่มีการตกแต่ง และมีแบบที่ทันสมัยมากขึ้น การเกษตรมีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและสารเคมีมากขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจของ ชุมชนดีขึ้น มีลักษณะการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น ภาระหนี้สินมีเพิ่มขึ้นเนื่องจากการลงทุนและผลิตสินค้าและบริการ มีการเปลี่ยนมือการถือครองที่ดินอย่างหลากหลายทั้งคนในและคนนอกพื้นที่ และเพื่อการประกอบธุรกิจ ในพื้นที่ ความสุขโดยภาพรวมของครอบครัวมีมากขึ้น คนในชุมชนให้ความสำคัญกับการศึกษาและบุตรหลานมี ระดับการศึกษาสูงขึ้น ผลผลิตทั้งชุมชนมีหลายประเภท ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนเป็นลักษณะห่างเหิน มากกว่าในอดีต เนื่องจากการเป็นชุมชนท่องเที่ยว กิจกรรมที่คนมีร่วมกันในชุมชนจะเป็นงานบุญและงาน เทศกาลเป็นหลัก ปัญหาความขัดแย้งมีอยู่บ้างแต่ไม่ถึงขั้นรุนแรง มีปัญหาอาชญากรรมน้อย เนื่องจากชุมชนส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยสรุปผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนนั้น ประกอบด้วยผลกระทบทางบวกและทางลบทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้าน สภาพแวดล้อม (สุดาวรรณ์ มีบัวและคณะ, 2560) ผลกระทบทางวัฒนธรรมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมเหตุปัจจัยที่เกิดจากการท่องเที่ยวซึ่งการเปลี่ยนแปลงมีทั้งการเปลี่ยนแปลง ของวิถีทั้งเชิงบวกเชิงลบโดยเฉพาะกับพื้นที่ที่การท่องเที่ยวเข้าไปแล้วชุมชนท้องถิ่น ไม่สามารถปรับตัวได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และมีการดำเนินการโดยขาดการวางแผน และขาดการอนุรักษ์ทางด้านการท่องเที่ยว แต่ได้ดำเนินการที่เน้นภาคธุรกิจจนมากเกินไป ใน เชิงบวก การท่องเที่ยวมีคุณค่ามหาศาล มีส่วนช่วยให้ชุมชนมี

การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นโดยเฉพาะในการพัฒนาสาธารณูปโภค และการมีรายได้ของประชาชนในท้องถิ่น และการมีงานที่หลากหลายในภาคการบริการเกิดขึ้น (ปัญญา เลิศไกรและลัญจกร นิลกาญจน์, 2559)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต งานวิจัย งานบริการวิชาการแก่ชุมชน และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามพันธกิจของวัตถุประสงค์ เพื่อดำเนินกิจการของ มหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้น 3 ประการ คือ เพื่อเป็นสถานศึกษาของพระภิกษุสามเณร เพื่อเป็นสถานศึกษาวิทยาการอันเป็นของชาติภูมิและของต่างประเทศ และเพื่อเป็นสถานที่เผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยมีพันธกิจ ในการผลิตบัณฑิตทางด้านพระพุทธศาสนา ให้มีคุณสมบัติตามปรัชญาของมหาวิทยาลัย และกระจายโอกาสให้พระภิกษุสามเณร คฤหัสถ์ และผู้สนใจมีโอกาสศึกษามากขึ้นให้บริการวิชาการตามแนวพระพุทธศาสนาแก่สังคม ชุมชน และท้องถิ่น โดยเฉพาะวิชาการทางพระพุทธศาสนา เพื่อมุ่งเน้นการเผยแผ่พุทธธรรม การแก้ปัญหาสังคม การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดสันติสุข การขึ้นนำสังคมในทางสร้างสรรค์ และการยุติข้อขัดแย้งด้วยหลักวิชาการพระพุทธศาสนา วิจัยและพัฒนางานวิชาการเชิงลึกด้านพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการพระพุทธศาสนาใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และเผยแผ่องค์ความรู้ในระบบเครือข่ายการเรียนรู้ที่ทันสมัยรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งค้นคว้า ทำนุบำรุงรักษาภูมิปัญญาไทยและท้องถิ่น รวมทั้งสร้างชุมชนที่เข้มแข็งเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มุ่งเน้นรณรงค์ให้ ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น และพระสงฆ์การมีความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่นประสานความร่วมมือกับคณะสงฆ์หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านศิลปวัฒนธรรมโดยจัดหลักสูตรระยะสั้น และพัฒนาระบบการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ฟื้นฟูแก่ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นและพระสงฆ์ การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่นและแนะนำให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ไม่เหมาะสม การคัดสรรและการประยุกต์วัฒนธรรมจากภายนอกที่จำเป็นต้องยอมรับ (มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 2564)

ผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนศรีวังหากไม่มีการดูแลหรือเฝ้าระวังปัญหาอาจจะก่อให้เกิดความรุนแรงหรือความเสื่อมทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา สามารถเป็นหลักในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย

และจิตใจ สติปัญญาและจิตวิญญาณ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคนและสร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมของชุมชนศรีวัง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความต้องการของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่งเสริมการปฏิบัติตามวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตพื้นที่ หมู่บ้านศรีวัง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 4,288 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2565)

กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คน (Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970))

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.66 ถึง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ขอนหนังสือจาก มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช เพื่อติดต่อแจกแบบสอบถามและเก็บข้อมูล ในชุมชนศรีวัง

อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยคำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์การดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นรายด้านและรายรวมโดยคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์การศึกษาความต้องการของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชในส่งเสริมการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้วิธีการหาค่าความถี่และวิเคราะห์เนื้อหา โดยการพรรณานำเสนอแบบบรรยาย

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือหาค่าความเชื่อมั่นใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค สถิติพื้นฐานเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การศึกษาความต้องการของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชในส่งเสริมการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้วิธีการหาค่าความถี่และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการพรรณานำเสนอแบบบรรยาย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาการดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทาง พระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลวิจัยพบว่า

การดำเนินงานบูรณาการศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอหลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความเชื่อ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ท่านจะฟื้นฟูแนวคิดและการปฏิบัติตามความเชื่อที่ดั้งเดิมให้กลับมาเป็นวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มาก ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.73) รองลงมา ท่านมักจะเล่าเรื่องราวความเชื่อที่ได้รับการถ่ายทอดจาก บรรพบุรุษแก่ลูกหลานคนรุ่นหลังของ

ท่านเสมอ ($\bar{x} = 4.17$, S.D.= 0.76) และมักเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมตามความเชื่อแก่คนนอกชุมชนทุกครั้งที่มีโอกาส มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.75)

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พิธีและ การปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ต้งามให้กลับมาเป็นวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= 0.85) รองลงมาดำเนินชีวิตโดยยึดหลักขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษมาน้อยเพียงใด ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.81) จะร่วมสืบสานกิจกรรมในชุมชนที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีที่ต้งามให้คงอยู่ในวิถีชีวิตชุมชนเสมอ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 3.89$, S.D.= 0.74)

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านพิธีกรรม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าให้ความสำคัญกับพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ เสมอ ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.74) รองลงมา เน้นชีวิตอย่างเคร่งครัดในงานพิธีกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจาก บรรพบุรุษ ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.70) และการปฏิบัติตามขั้นตอนในพิธีกรรม วิถีชีวิตในชุมชนเสมอ ค่าเฉลี่ยน้อย ($\bar{x} = 3.83$, S.D.= 0.83)

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D.= 0.74) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมมาน้อยเพียงใด และจะเน้นการปฏิบัติตนเน้นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมแก่คนรอบข้างเสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากัน ($\bar{x} = 4.22$, S.D.= 0.79) จะร่วมสืบสานกิจกรรมในชุมชนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ในวิถีชีวิตชุมชนเสมอ ($\bar{x} = 4.00$, S.D.= 0.82) และการมักเผยแพร่กิจกรรมที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมในวิถีชีวิตชุมชน มาน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ยน้อย ($\bar{x} = 3.61$, S.D.= 0.68)

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณธรรม จริยธรรมและศีลธรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมศีลธรรมมาน้อยเพียงใด และจะเน้นการปฏิบัติตนเน้นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมแต่คนรอบข้างเสมอ ซึ่งมี

ค่าเฉลี่ยสูงเท่ากันจะร่วมสืบสานกิจกรรมในชุมชนที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม ในวิถีชีวิตชุมชนเสมอ และการมักเผยแพร่กิจกรรมที่เน้นคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรมในวิถีชีวิตชุมชนมาน้อยเพียงใด ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความต้องการของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชในส่งเสริมการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต

ความต้องการของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราชในส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความต้องการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม ให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตนในการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมของชุมชนใน และยกย่องผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำดีต่อไป มีความถี่มากที่สุด (ความถี่ เท่ากับ 35) รองลงมาด้านพิธีกรรม ให้มีการสร้างองค์ความรู้ชุมชนเพื่อควบคุมแนะนำในเรื่องพิธีกรรมดั้งเดิมของชุมชน (ความถี่ เท่ากับ 25) ด้านความเชื่อ จัด สร้างนวัตกรรมหรือการสร้างองค์ความรู้ชุมชนในความเชื่อเพื่อถ่ายทอดความเชื่อ ไว้ให้คนในสังคมได้เรียนรู้ต่อไป(ความถี่ เท่ากับ 18) และที่มีความถี่น้อยที่สุด คือ ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี (ความถี่ เท่ากับ 15)

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความเชื่อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การฟื้นฟูแนวคิดและการปฏิบัติตามความเชื่อที่ดั่งามให้กลับมาเป็นวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมาคือการเล่าเรื่องราวความเชื่อที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษแก่ลูกหลานคนรุ่นหลังของท่านเสมอ **ทั้งนี้เนื่องจาก** ชุมชนศิรีวังเป็นชุมชนที่มีเอกลักษณ์ทั้งภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งผ่านความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากธรรมชาติอย่างรุนแรง จนต้องรับการช่วยเหลือจากชุมชนหรือองค์การภายนอกซึ่งอาจจะเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่เป็นความเชื่อ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาชิกในชุมชนให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูแนวคิดและการ

ปฏิบัติตามความเชื่อที่ดั้งเดิมให้กลับมาเป็นวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ วิถีความชีวิตของชาวศรีวังผูกพันกับป่าเขาที่ต้องพึ่งพิงธรรมชาติ ความเชื่อต่อสิ่งเร้นลับในป่าเขานั้นเป็นแหล่งอาหารและอาชีพหลักของชุมชนจึงทิ้งห่างความเชื่อได้ เป็นสิ่งที่คนรุ่นเก่าต้องถ่ายทอดแก่คนรุ่นหลังเพื่อรักษาการรักษาศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชุมชนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับสูตรธรรม มีบัวและคณะ (2560) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนหมู่บ้านศรีวังจากการท่องเที่ยว พบว่า ความเชื่อค่านิยมดั้งเดิมมีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิต คนในชุมชนมีความภูมิใจในเอกลักษณ์ของตนเองยังคงมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวังอำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า พื้นฟูและการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั้งเดิมให้กลับมาเป็นวิถีชีวิตในชุมชนเสมอ รองลงมาดำเนินชีวิตโดยยึดหลักขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ **ทั้งนี้เนื่องจาก**ชุมชนศรีวังเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง ฟ้าฟันผ่านการเปลี่ยนแปลงทางภัยธรรมชาติมากถึง 3 ครั้ง แต่ความเข้มแข็งตระหนักมั่นในวิถีชีวิตแห่งชุมชนจนสามารถข้ามผ่านวิบัติธรรมชาติมาได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ประคอง สุคนธจิตต์ (2552) ที่ศึกษา จากการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของชุมชนบ้านศรีวังดังกล่าวข้างต้น ไม่ ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ชาวบ้านชุมชนศรีวังยังมีการรวมตัวกันในการปรับตัวให้ทันกับกระแสโลกาภิวัตน์ สามารถปรับตัวให้อยู่กับธรรมชาติเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ ระบบความสัมพันธ์เป็นแบบเครือญาติ ชุมชนศรีวัง มีระบบความสัมพันธ์เป็นเครือญาติซึ่งแทบจะมาจากรากเหง้าของบรรพบุรุษเดียวกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวกันสูงมาก และสามารถ สร้างกลุ่มกิจกรรมขึ้นมาหลากหลาย เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในชุมชนอย่างน่า สนใจ ซึ่งถือเป็นลักษณะเด่นทางสังคม วัฒนธรรมของชุมชน มีระบบอาวุโสที่เอื้อ ให้ผู้มีวัยวุฒิคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถ เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ได้รับการเคารพนับถือและศรัทธาจากชาวบ้าน ปัจจุบันยังคงไว้ซึ่งคุณลักษณะเช่นนี้ อยู่ ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติที่ยังพบในชุมชน คือ การช่วยเหลือพึ่งพา กันในเรื่องของการเก็บผลผลิต การพัฒนาชุมชน การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ งานบุญต่าง ๆ เป็นต้น แม้ปัจจุบันจะแตกต่างจากในอดีตบ้าง เนื่องจากภาวะที่ทุก ครอบครัวต่างก็ต้องขยันขันแข็ง ช่วยกันทำมาหากิน และเวลาในการพบเจอกัน ของแต่ละบ้านลดน้อยลง แต่เมื่อมีโอกาสหรืออยู่ในภาวะคับขัน การแสดงออกถึง ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ก็ยิ่งปรากฏให้เห็นได้ชัดเจน และเป็นไปโดย

ธรรมชาติ ของคนศรีวังโดยไม่ต้องมีการบอกกล่าวความพยายามในการพึ่งตนเอง จากการที่ชาวบ้านศรีวังได้ประสบภัยธรรมชาติหลายครั้งตั้งแต่ในอดีต แต่ก็ หาได้ทำให้ชาวบ้านคิดจะย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่อื่นแต่อย่างใด แม้ว่าอุทกภัยแต่ละ ครั้งจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงก็ตาม แต่ชาวบ้านทุกคนยังคงปักหลักตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เดิม ภายหลังจากประสบภัยธรรมชาติแต่ละครั้ง ชาวบ้าน จะร่วมแรงร่วมใจกันฟื้นฟูหมู่บ้านให้กลับคืนสู่สภาพเดิมให้เร็วที่สุด การที่จะทำ เช่นนี้ได้จะต้องมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้นำหมู่บ้านกับชาวบ้าน ตลอดจนเครือข่ายภายนอกหมู่บ้านทั้งที่เป็นหน่วยงานของทางราชการและเอกชน ทำให้หมู่บ้านศรีวังมีชื่อเสียงโด่งดังในบรรดาหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกัน ตนเอง (อพป.) เพราะขณะการประกวหมู่บ้าน อพป. ยอดเยี่ยมทั้งในระดับ จังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศ

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของ ชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านพิธีกรรม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความสำคัญกับพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตในชุมชนเสมอเสมอ รองลงมา เน้นชีวิตอย่างเคร่งครัดในงานพิธีกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษ **ทั้งนี้เนื่องจาก** การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชน จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น มีการอพยพของชนนอกพื้นที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่มากขึ้นจากเดิม การดำเนินชีวิตของประชาชนในปัจจุบันได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตและมีการยอมรับวัฒนธรรมตะวันตกมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีดำเนินชีวิตอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะสมาชิกในชุมชนที่ยังเป็นเยาวชนการสนใจให้ความสำคัญกับโลกใหม่ที่ทันสมัยที่ง่ายต่อการถูกเปลี่ยนกลืนวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ชีรพันธุ์ จุฬากาญจน์ (2551) ที่วิจัยเพื่อศึกษาความเชื่อ พิธีกรรม เรื่องเล่า เพื่อสร้างอุดมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชาวศรีวัง พบว่า ปัญหาสำคัญในยุคปัจจุบันของชาวศรีวัง คือ เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ไม่ได้สืบทอดความเชื่อ พิธีกรรมและเรื่องเล่า ซึ่งหากปล่อยให้สภาพเช่นนี้ดำเนินต่อไปจะก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่ยั่งยืน การที่ศึกษาความเชื่อ พิธีกรรม และเรื่องเล่าที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับทรัพยากร การเข้าร่วมสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในประเพณีพิธีกรรมต่างๆ ของชุมชน นำไปสู่การสร้างระบบการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนในชุมชนศรีวังผ่านการจัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียน ในชุมชนเพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้เรื่องราวของตนเอง มีการจัดการค่ายการเรียนรู้แก่เด็กและเยาวชนเป็นต้น

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม อยู่ในระดับมากเมื่อ

พิจารณารายด้านพบว่าดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัดในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมมาก และจะเน้นการปฏิบัติตนเน้นคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมแก่คนรอบข้างเสมอ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากัน **ทั้งนี้เนื่องจาก** คีรีวงเป็นชุมชนเล็กๆ ตั้งอยู่ในที่ราบหุบเขาของเทือกเขานครศรีธรรมราช พื้นที่ตำบลกำโลน อำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช ความเป็นเครือญาติ ของคนในหมู่บ้านนี้ ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน อันนำไปสู่ความสามารถพึ่งตนเองของหมู่บ้านมีความเคารพนับถือปฏิบัติตนตามกติกาสังคม และชาวชุมชนคีรีวง มีผู้นำเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจเป็นที่เคารพนับถือแก่ทุกคนในชุมชน คืออดีต เจ้าอาวาสวัดคีรีวง คือพระครูนิเทศธรรมรัตน์ ผู้นำศาสนาที่ปลุกฝังให้ทุกคนดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประครอง สุขนธจิตต์ (2551) ที่ศึกษา จากการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของชุมชนบ้านคีรีวง พบว่า หมู่บ้านคีรีวงในอดีตมีปัญหาทางด้านสังคมมากมายเช่นเดียวกับหมู่บ้านอื่นๆ เช่นเรื่องการพนัน สุรา และอบายมุขต่างๆ ผู้นำชุมชนที่มีบทบาทสำคัญ คือ อดีต เจ้าอาวาสวัดคีรีวง คือพระครูนิเทศธรรมรัตน์ (มรณภาพเมื่อ พ.ศ. 2530) ได้ พยายามเทศนาสั่งสอนประชาชนให้เห็นโทษของอบายมุข โดยการเปิดเทปธรรมะ ของหลวงพ่อบุญญานันทะภิกขุแห่งวัดชลประทาน อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และหลวงพ่อบุทธทาสภิกขุ แห่งสวนโมกขพลาราม จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งเป็น พระที่มีชื่อเสียง ในระยะแรกปรากฏว่าชาวบ้านไม่เห็นด้วยและไม่ได้ลดเลิกอบายมุข ต่างๆ ตามที่ท่านเจ้าอาวาสแนะนำสั่งสอน ต่อมาชาวบ้านได้ตระหนักว่าหากในหมู่บ้านยังคงมีอบายมุขอยู่การพัฒนาต่างๆ ย่อมเป็นไปได้ยาก จึงได้ชักชวนกัน ปฏิบัติตามคำสั่งสอนที่ดีที่ท่านเจ้าอาวาสได้เผยแพร่ตลอดมา ผู้นำหมู่บ้านที่สำคัญมีอยู่หลายคนด้วยกัน เนื่องจากหมู่บ้านคีรีวงต้องต่อสู้กับ ภัยธรรมชาติตลอดมา ผู้นำหมู่บ้านจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการผลักดัน โครงการพัฒนาต่างๆ ในหมู่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นฟูสภาพหมู่บ้านภายหลังประสบภัยธรรมชาติแต่ละครั้ง ผู้นำหมู่บ้านคนสำคัญที่จะนำมากล่าวถึงในที่นี้มีอยู่ 2 คนด้วยกันคือ นายตรีวุธ พาระพัฒน์และนายฝาก ตรีถวัลย์ซึ่งมีบทบาท ในการพัฒนาทั้งในด้านวัตถุและจิตใจ

ความต้องการของชาวคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความต้องการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม ให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตนในการเป็นแบบอย่างที่ดี

ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมของชุมชนใน และยกย่องผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำดีต่อไป ด้านพิธีกรรม ให้มีการสร้างองค์ความรู้ชุมชนเพื่อควบคุมและนำในเรื่องพิธีกรรมดั้งเดิมของชุมชน ด้านความเชื่อจัดสร้างนวัตธรรมหรือการสร้างองค์ความรู้ชุมชนในความเชื่อเพื่อถ่ายทอดความเชื่อ ไว้ให้คนในสังคมได้เรียนรู้ต่อไป ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี **ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนทางสังคมอย่างรวดเร็วทำให้ความงดงามของศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต จะเลือนหายได้ง่าย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างนวัตกรรมหรือ องค์ความรู้ไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้และปฏิบัติตามต่อไป** ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ งามนิจ กุลกัน (2556) การจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลอ้อมเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี พบว่า ศักยภาพวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรมของชาติเพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงวิถีการดำเนินชีวิต ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม จารีต ประเพณีพิธีกรรม และภูมิปัญญาของคนในชุมชน อันบ่งบอกถึงความเป็น อัตลักษณ์อันสะท้อนถึงวิถีชีวิตอันเรียบง่ายเป็นสังคมที่พัฒนาชุมชนให้ก้าวไปสู่สังคมที่มีคุณภาพ โดยสร้าง คุณธรรม และจริยธรรม อีกทั้งยังดำรงความเป็นชาติพันธุ์แต่ปัจจุบันวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืนหายลบเลือน เพราะไม่ได้รับการเอาใจใส่ สืบสานทำนุบำรุงให้เจริญงอกงามจากผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรม ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของค่านิยมตามยุคสมัย การเผยแพร่วัฒนธรรมข้ามชาติและการก้าวล้ำของเทคโนโลยี ที่สามารถรับรู้ข่าวสารกันได้ทุกมุมโลกผ่านทางสังคมออนไลน์ที่นิยมในกลุ่มวัยรุ่น รวมทั้งโทรทัศน์ นิตยสาร บุคคลและสื่อบันเทิงอื่นๆ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยขาดการเลือกสรรกลั่นกรอง ถึงแม้ว่าหลายองค์กร หลายหน่วยงานต่างก็พยายามเผยแพร่ รณรงค์ ส่งเสริมให้คนไทยเห็นคุณค่า และตระหนักถึงความสำคัญของ วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมชาติแต่ก็ยังไม่สามารถทำให้คนไทยโดยเฉพาะวัยรุ่นหันมาให้ความสำคัญ กับวัฒนธรรมของตนได้เท่าที่ควร อีกทั้งเป็นการสร้างโอกาสในการ ศึกษา ค้นคว้า คิด วิเคราะห์ ทดลอง เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้าง นวัตกรรมใหม่และนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ามากที่สุด เพื่อดำรงไว้ซึ่งภาคภูมิใจในท้องถิ่น และเกียรติภูมิไทย สร้างความเข้มแข็งในชุมชนอย่างยั่งยืน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนา ในวิถีชีวิตของชาวศิรีวังอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านขนบธรรมเนียมประเพณี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านพิธีกรรม ด้านความเชื่อ และด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ความต้องการของชาวศิรีวังอำเภอลานสกาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความต้องการส่งเสริมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในวิถีชีวิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม ให้สมาชิกทุกคนปฏิบัติตนในการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมของชุมชนใน และยกย่องผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมและศีลธรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำดีต่อไป มีความถึมากที่สุดรองลงมา ด้านพิธีกรรม ให้มีการสร้างองค์ความรู้ชุมชนเพื่อควบคุมแนะนำในเรื่องพิธีกรรมดั้งเดิมของชุมชนด้านความเชื่อ จัด สร้างนวัตกรรมหรือการสร้างองค์ความรู้ชุมชนในความเชื่อเพื่อถ่ายทอดความเชื่อ ไว้ให้คนในสังคมได้เรียนรู้ต่อไป และที่มีความถึน้อยที่สุด คือ ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี

1.ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ร่วมกันวางแผนเพื่อจัดกิจกรรมมุ่งเน้นคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมแก่สมาชิกในชุมชนให้มากขึ้นเพื่อเป็นเกราะป้องกันปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นได้ง่ายหากสมาชิกในชุมชนขาดคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม

1.2 ควรให้สมาชิกในชุมชนรู้ถึงแหล่งความเชื่อที่สำคัญ และคุณค่าที่เกิดจากความเชื่อ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง

1.3 ควรส่งเสริมเยาวชนรุ่นใหม่มีความรู้เข้าใจในด้านพิธีกรรมอย่างถูกขั้นตอน โดยเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

2.ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาคุณค่าของพิธีกรรมที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 ควรมีการศึกษาคุณค่าของขนบธรรมเนียมประเพณีในวิถีชีวิตของชาวศิรีวัง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม แก่คนรุ่นหลังของ
ชาวศรีวัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

- งามนิจ กุลกัน, (2556). การจัดการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลอ้อมเกร็ด
อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี, วารสารกระแสวัฒนธรรม. 14 (25). 18-30.
- ธีรพันธ์ จุฬากาญจน์. (2551). การศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมและเรื่องเล่าเพื่อสร้างอุดมการณ์
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชาวศรีวัง ต.กำโลน อ.ลานสกา จ.นครศรีธรรมราช :
รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นฉบับสมบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม.
- ปัญญา เลิศไกรและลัญจกร นิลกาญจน์, (2559). การเก็บข้อมูลวิจัยชุมชนภาคสนาม,วารสาร
นาคบุตรปริทรรศน์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 8 (2), 1-10.
- ประคอง สุนทรจิตต์, (2552). บ้านขุนน้ำ ศรีวัง : ชุมชนพึ่งตนเอง, วารสารร่วมพลัง, 27
(1),91-123.
- สุดาวรรณ มีบัวและคณะ. (2560).การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตชุมชนหมู่บ้านศรีวังจากการ
ท่องเที่ยว. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 9 (1),
128-139.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). สรุปสาระสำคัญ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555-2559.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research
activities. Educational and Psychological Measurement, 30 (3), 607–610.

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. (2564). พันธกิจ. เรียกใช้เมื่อ 15 กรกฎาคม 2564, จาก www.mbu.ac.th